

Nr 110.

Av herrar **Nilsson** i Göingegården och **von Seth**, i *anledning av Kungl. Maj:ts i propositionen nr 2 gjorda framställning om anslag till remontering.*

När under förra världskriget priserna på hästar i den allmänna marknaden stegrades, följde tyvärr inte remontpriset med, vilket gjorde att varmlodsaveln led ett svårt avbräck, från vilken den först under de senare åren kunnat återhämta sig.

Detsamma är förhållandet nu, då priset å arbetshästar har stigit undan för undan beroende på dels ett större behov av draghästar till ersättning för traktorer, dels en viss export.

Remontpriset har visserligen höjts men ej i den utsträckning att det förmått hålla jämna steg med priset å arbetshästar.

Varmblodsuppfödning är alltid förenad med större risk och i viss mån även med större kostnader än kallblodsaveln och härtill kommer att staten praktiskt taget är ende köparen av varmlodshästar, varför en remont som kasserats för exteriörfel är nästan osäljbar.

Måhända finns på vissa håll den uppfattningen att remontaveln är en lyxavel som endast bedrivs vid de större gårdarna.

Detta är icke med verkligheten överensstämmande, då för närvarande 80—85 % av uppfödarna äro arrendatorer och mindre brukare.

Under det nu pågående världskriget har det tydligt visat sig att krigsmaktens behov av hästar, trots teknikens utveckling och den fortskridande motoriseringen, alltjämt ökats, och kavalleriet har visat sig ha en betydande uppgift att fylla i våra dagars krigföring.

Vår svenska halvblodshäst är en synnerligen god trupphäst, betydligt överlägsen t. ex. de hästar som för höga kostnader importerats, varför det i framtiden måste anses vara mera ekonomiskt att statsmakterna i eget intresse genom att hålla ett rimligt remontpris stöder den varmlodiga aveln så att ridhästrekryteringen kan ske inom landet.

Det skulle vara önskvärt att priset för remonter höjdes från av Kungl. Maj:t äskade 1 900 kronor per styck till av arméförvaltningen föreslagna 2 100 kronor stycket. Merkostnaden skulle därigenom bliva 102 500 kronor.

Med anledning av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte, med ändring av Kungl. Maj:ts anslagsäskande, å tilläggsstat för budgetåret 1942/43 fjärde

huvudtiteln punkt 37 till reparation anvisa ett reservationsanslag av 307 200 kronor.

Stockholm den 22 januari 1943.

Gust. Nilsson
i Göingegården.

T. G. v. Seth.
